

የኢሕአፓና ትርምስ ዑደትና የኢትዮጵያ ሠራተኞች

ከዳዊ ኢብራሃም

ማንም ወደ ሕሊናው ተመልሶ ማሰብ የሚችል ሁሉ እንደሚገነዘበው፣ ባለፉት ሰላሣ ዓመታት በሀገራችን የታየውን ትርምስ አንስቶ ኢሕአፓን መርሳት፣ ኢሕአፓን አንስቶ ትርምሱን ችላ ማለት የሚቻል አይመስለኝም። ይኸ የኢሕአፓ-ትርምስ፣ የትርምስ-ኢሕአፓ ጥምረት ባለፉት ሁለት ወራት በአዲስና በስፋት የተያዘ ይመስላል። ትርምሱ በስፋት በመቀነባበር ላይ ለመሆኑም፣ የተለያዩ ምልክቶች እየታዩ ናቸው። ከነዚህም ውስጥ፣ በቅንጅት ካምፕ ላይ በመካሄድ ላይ ያለውን በተለያዩ ድኅረ-ገጾች ያነብብን ሲሆን፣ በኢትዮጵያ ሠራተኞችም ስም፣ ከአለፈው ዓለም አቀፍ የሠራተኞች ቀን (May-day) ጀምሮ፣ በጥቂት (ከአምስት በማይበልጡ) ፈርጣጭ የማኅበራት መሪዎች አማካይነት የኢሕአፓ ተለጣፊ ኢሚገሬ ድርጅታዊ መረብ ለመጣል ከንቱ ሙከራ እየተደረገ ነው።

ምንም እንኳን በአስገዳጅ ሁኔታ ብሰደድና ከማኅበራት መዋቅር ውጭ ብሆንም፣ ባለብኝ ኃላፊነት መሠረት፣ ይኸ ዓይነት ደባ በኢትዮጵያ ሠራተኛ ማኅበራት፣ ወይም በኢትዮጵያ ሠራተኞች፣ ወይም በተሰደዱ የማኅበራት መሪዎች ስም ሲፈፀም፣ በቸልታ ማየት ስለማልችል፣ በመጠንሰስ ላይ ያለውን ደባ በተለይ የኢትዮጵያ ሠራተኞች፣ በአጠቃላይ የኢትዮጵያ ሕዝብ እንዲያውቁት ማድረጉን አስፈላጊ ሆኖ አግኝቼዋለሁ።

ኢሕአፓ ባለፈው ሚያዚያ 23፣ 1999 (May 1, 2007) ፣ የዓለም አቀፍ ሠራተኞች ቀን በዓልን አንተርሳ፣ “በአሲምባ ቡድን (Asymbba Group) አዘጋጅነት፣ የቀድሞውን የኢሠማኮ ዐቃቤ-ንዋይ፣ የአሁኑን የኢዴጋላ ድጋፍ ኩሚቴዎች ኃላፊ፣ አቶ ደምሴ አሉማን የክብር ተናጋሪ አድርጋ አቀረበች። በዚያው ላይ የንግድ...ሠራተኛ ማኅበራት ፌዴሬሽን ፕሬዚዳንትና የኢሠማኮ ጠቅላይ ምክር ቤት አባል የነበረው ኃይሉ ኡርጌሃ፣ የጠቅላይ ምክር ቤት አባልና የኮንፌዴሬሽን የባሕር-ዳር ቅርንጫፍ ጽ/ቤት ጸሓፊ የነበረው ጌታቸው አበራ እና ሌሎችም ሁለት በኢሕአፓ ሰንሰለት የተያዙ ተሣታፊዎች ቀርበው ‘የሜይ-ዴይ’ ዲስኩር ይደረጋል። በመጨረሻም፣ በአዘጋጁ የአሲምባ ቡድን አሳሳቢነት የመነጋጋሪያ ክፍሉ ቋሚ እንዲሆን ይወሰናል። በውሳኔውም መሠረት፣ “ጻዳቸው” ኃይሉ ኡርጌሃ ‘የፓል-ቶክ ሩም’ ከፍቶ “የላብ-አደሩ ያቸንፋል! የእንበርታ!” ወዘተ መፈክር በመፈክር ላይ ሲሆን፣ በአሁኑ ሰዓት “የኢትዮጵያ ሠራተኞች ድምፅ፣ ወይም የኢትዮጵያ ሠራተኞች ጥምረት፣ ወይም የኢትዮጵያ ሠራተኞች የዲሞክራሲና የሰላም መድረክ” የተሰኘ “ድርጅት” ለማወጅም ደንብ በመረቀቅ ላይ ነው።

ይኸ ቅንብር ድንገተኛ አይደለም። ሰፊ ጥናት የተደረገበትና ዕቅድ ወጥቶለት አመቺ ጊዜ ሲጠበቅለት የቆየ ህግ ነው። ቅንብሩን በአይነ-ሕሊና የሚቃኙ ሁሉ፣ የቅንብሩ ሥዕል የሚሰጠውን የተሟላ ትርጉም መረዳት የሚያዳግታቸው አይደለም። ሁሉም አስቀድሞ በኢሕአፓ ድርጅታዊ ሰራ የተቋጨ ለመሆኑ፣ የታሪክ ንብረት የሆነ የአሲምባ-ቡድን አዘጋጅነትን፣ ከተናጋሪ የኢዴጋላ ድጋፍ ኩሚቴዎች ኃላፊና ጉባኤ አስተናጋጅ ጋር፣ እነዚህን ሁለቱን ኩነቶች መልሶ ከሰንሰለት ተያዥ ተሣታፊነት ጋር አገጣጥሞ/አገናኝቶ ማየቱ በቂ ይሆናል። ሁሉም እንደሚገነዘበው፣ ሥዕሉ በኢሕአፓ መደብ (background) ላይ ከሠራተኛ ማኅበር እምነት ባፈተነገጡ ግለሰቦች ገጽታ (profile) የተሠራ ሥዕል ነው። ሥዕሉ በኢሕአፓ ማዕቀፍና ልክ ላይ የተቀረፀ የሠራተኞች ቀን “የአዙ እምባ አምቤ ምስሎች” ተብሎም ሊወሰድ ይችላል። ከዚህም ባሻገር፣ ግለሰቦቹ የቆሙበትን ሥፍራና ከማን ጋር እንደሚያዘጠገጡ የሚያውቁ፣ ግለሰቦቹ በሚኖሩበት አካባቢ የሚኖሩ ኢትዮጵያውያን ደግሞ ከሥዕሉ ግጥም ጋር ትርጉም በተጨማሪ እየተሠራ ያለው ድራማ የማን እንደሆነ በይበልጥ፣ ግፍ ለበረከተባቸው የኢትዮጵያ ሠራተኞች ለእውነት ሲሉ እንደሚገልጹ ተስፋ አደርጋላሁ።

ከዚህ ከጥረቱ ገጽታ ጋር ተያይዘው የሚነሱት የትርምሱ እንድምታዎች ምንድናቸው የሚሉ ጥያቄዎች ናቸው። አንዱ እንድምታ የሥረዓተ-አልባኝነት (anarchism) ዝንባሌ በሠራተኛው እንቅስቃሴ ውስጥ ዳግም እንዲያቆጠቁ ሩጫ መጀመሩ ነው። ሁለተኛው በዚህ ቡድን በ1960ዎቹ ሁለተኛ አጋማሽ በኢትዮጵያ ሠራተኞች ላይ የወረደውን ግፍ፣ የታየውን ምስቅልቅልና የተፈጠረውን ትርምስ ከታሪካችን ለቅመን እንድናስታውስ የሚገፋፋ ነው። ሦስተኛው አንድ አዋኪ ግለሰብ በኢሠማኮ ውስጥ አሰርጎ ከማስገባት አንስቶ፣ ለስደት ከተዳረገንም በኋላ የተከፈቱበትን መጠነ-ሰፊ ዘመቻዎችና የተፈጠሩበትን አያሌ መሰናክሎች፣ ከ60ዎቹ ምስቅልቅሎች ጋር ያላቸውን ተዛመድነት የሚያመላክት ሲሆን፣ አራተኛው እንድምታ፣ ስንዝር መንፈቀቅ ባይችል እንኳ፣ ሊያስከትል የሚችለው ግራ የማጋባት ውጤት ነው።

የሥረዓተ-አልባኝነት (anarchism) ዝንባሌ በሠራተኛው እንቅስቃሴ ውስጥ ዳግም እንዲያቆጠቁ የተፈለገው፣ አናርኪዝም በባሕርይ የብዙሃን ንቅናቄ (mass movement) አነፍናፊ ከመሆኑ የመነጨ ነው። አያሌ በሥረዓተ-አልባኝነት ላይ የተጻፉ ሥነ-ጽሑፎች እንደሚያመለክቱት፣ ሥረዓተ-አልባኞች የተገፉ፣ መብትና ነፃነት የተቀሙ የሕብረተሰብ ክፍሎችን፣ በይበልጥም ደግሞ፣ የኢንዱስትሪ ሠራተኞችን በሥርዓት-የለሽ አብዮታዊ ማኅበራተኛነት (anarcho-syndicalism) በማደራጀት ሕዝባዊ ገጽታ ለመላበስ እንደሞከሩ ታሪክ ይመሰክራል። በተመሳሳይ ሁኔታም፣ ከላይ በተመለከተው ድርጊቷ፣ ኢሕአፓ በአሁኑ ጊዜ በሀገራችን ያለውን

የሠራተኛ መብት መታጣት፣ የነፃነት ገፋፋና የድምፅ አፈና ለራሷ ጠቀሜታ ለማዋልና ሙሉ በሙሉ ከተነጠለችበት ሕዝባዊ እንቅስቃሴ ጋር ለመተሳሰር፣ የብዙሃን ንቅንቄ ባለበት ሁሉ እያነፈነፈች ከቻለች ሕዝባዊ ገጽታ እንዲኖራት ማድረግ፣ አለምምድን ካልቀናኝ ማንንም አይቅናው” በሚል ትርምጃ ለመፍጠርና መሰናክል ለመሆን ከንቱ ጥረት እያደረገች ነው።

ይህም፣ በ1960ዎቹ ሁለተኛ አጋማሽ፣ ኢሕአፓ በኢትዮጵያ ሠራተኞችና በማኅበሮቻቸው ላይ ያወረደችውን ግፍ እንደገና ለመድገም ሽር-ጉድ እያለች መሆኑን ያመላክተናል። ከ1967 እስከ 1969 ዓ.ም ድረስ ኢሕአፓ በኢትዮጵያ ሠራተኞችና በማኅበሮቻቸው ላይ ያደረሰችው ጉዳት ይቅር የማይባል ዘግናኝና አሳዛኝ እንደ ነበረ፣ በሠራተኛ ማኅበሩ ውስጥ ከሚገኙ ማኅበሮች፣ ከሕያው ምስክሮችና ከሌሎችም የጽሑፍ ማስረጃዎች መረዳት ይቻላል። ለዚህም ሠራተኛን የሚመለከቱ የክፍሉ ታደሰንና የአንዳርጋቸው አሰግድን መጽሐፍት አንዳንድ ርዕሶች መመልከት ይቻላል።

ከነዚህ የታሪካችን ምንጮች መገንዘብ እንደሚቻለው፣ ኢሕአፓ (ኢሕአድ ትባል እንደነበረች) በ1966፣ በኢትዮጵያ ሠራተኞች አንድነት ማኅበር (ኢሠአማ)- ውስጥ ሠርጋ በመግባት፣ አቶ ክፍሉ ታደሰንና ሥዩም ከበደን በማኅበሩ ውስጥ በሠራተኝነት አስቀጠረች። ሁለቱም የማኅበሩ ‘የሠራተኛ ድምፅ’ ጋዜጣ አዘጋጅ እንዲሆኑ አደረገች። በሃይማኖት ጋዜጠውን ከተመሠረተበት ዓላማ ውጭ በማውጣት- “ለኳሽና ተንኳሽ” ጽሑፎች ወደሚወጡበት የቡድኑ ልሳን ቀየረች (አንዳርጋቸው፣ ገጽ፣ 178)። የሠራተኛውን ልሳን ለራሷ የፖለቲካ መሣሪያ ከመድረግም ባሻገር፣ ሥዩም ከበደ የኢሕአፓ “የከተማ ትጥቅ ትግል”-(እነርሱ እንደሚሉት “የጥቃት መከላከል”) ዋና መሪ ስለነበረ፣ የሠራተኛውን ብሔራዊ ጽ/ቤት የግድያ ዕቅድ ማውጫ፣ የቦምብ አንጋቢ ሽብርተኞች (bomb-totting-terrorists) መወናጫፊያና የመቼ ቡድን (death squad) መጠለያና መሸሸጊያ አደረገች። የማኅበሩ ሕንፃ ከመሬት በታች፣ ምድር ቤት የተገነባለት በመሆኑም፣ ለምሥጢራዊ የጦር መሣሪያዎች መደበቂያ ምቹ ሥፍራ አድረጋ ቆየች። የዚህ ዓይነቱን ድርጊት በሠራተኛ ማኅበር ግቢ ውስጥ ማካሄድና ሠርገው-ገብነት በዓለም አቀፍ የመደራጀት ነፃነት ድንጋጌዎች (conventions) መሠረት ፍጹም የተከላከለ ነው። የሠራተኛ ማኅበሩን ለዚህ ዓይነት ሕገ-ወጥ ተግባር መጠቀሙ ቀርቶ፣ ግቢውን መርገጡ ራሱ ዓለም አቀፍ የድርጅታዊ ነፃነት መርሆዎችን የተጋፋ ግልጽ ውንብድና ነበር።

እነ ኃይሉ ዑርጌሣ የሚሠሩት ለዚህ ቡድን ነው። የተደራጁት ከነዚህ ጋር ነው። የሜይ-ዴይን መታሰቢያ በዓል የሚያስታውሳቸውና የሚያዘጋጁላቸው ይኸ ቡድን ነው። በዓሉን የሚያከብሩት፣ የሠራተኞችን የመብት ጥያቄዎች የሚያነሱት፣ ይህን ዓይነት የሠራተኛ ልሳን ከቀማ፣ የማኅበር ግቢ (premises) ከተዳፈረና ማኅበሩን ለወንጀል ተግባር ካዋለ ቡድን ጋር ነው።

ኢሕአፓ የሠራተኛውን ጋዜጣ በመቆጣጠርና የማኅበሩን ጽ/ቤት የነፍስ ገዳዮች ዋሻ በማድረግም ብቻ አልተወሰነችም። በወቅቱ የፖሊት ቢሮ አባሏ የነበረውን አቶ ግርማቸው ለማ በኢሠአማ የትምህርትና ሕዝብ ግንኙነት ክፍል ውስጥ በሽፋን እንዲሠራ አድርጋ፣ እርሱና አቶ ክፍሉ የሚመሩት የራሷን “የሠራተኛ ኩሚኔ” አቋቁማ፣ ከማኅበሩ ጽ/ቤት እስከ ኢኮኖሚ ተቋማት ድረስ ሠራተኞችን መመልመሉን ተያያዘች። የመለመለቻቸውን ሠራተኞች፣ በጥናት ክበቦችና፣ በሕዋሶች ይህ፣ በሕብፅ በማሰባሰብ ማኅበሩን የምትቆጣጠርበት ሥልጣን ነደፈች። ምልምሎቿንም “ተራማጅ የሠራተኛ ማኅበር መሪዎች” የሚል ስያሜ ሰጥታቸው፣ የኢሠአማ ተቃዋሚ አንጃ ፈጠረች። በነዚህ መሣሪያነትም በወቅቱ የኢሠአማ ፕሬዝዳንት የነበሩት አቶ በየነ ሰለምን ከሶስት ባልደረቦቻቸው ጋር የመታሠራቸውን፣ አጋጣሚ ተጠቅማና፣ ሳይታሠሩ የቀሩትን መሪዎች ባደራጀችው አንጃ ወጥራ ማኅበሩን ሙሉ በሙሉ ለመቆጣጠር ትግሏን አፋፋመች። ኢሠአማ ከውጭ በሁለት አማቂ ኃይሎች፣ በውስጥ ደግሞ በግጭትና በክፍፍል ተወጥሮ፣ ችግሩ እንዲወሰድ ተደረገ። መሠረታዊ ችግሩም ኢሕአፓ በአንድ በኩል፣ ደርግ በሌላ በኩል ማኅበሩን ከበው በየፊናቸው በቁጥጥራቸው ሥር ለማዋል ያደርጉት የነበረው ጦርነት ነበር። በዚህም የማኅበሩ ጽ/ቤት፣ የምርት ወለሎችና የአገልግሎት መስጫ መስኮች የፍልሚያ ሜዳ ሆኑ። በፍልሚያው አቶ ዓለም አብዲ በደርግ ጎራ፣ አቶ ማርቆስ ሐገጦስ በኢሕአፓ ጎራ ተሰለፉ። ኢሕአፓ የጥፋት ዘመቻዋን ግንባር በማስፋት ፍልሚያዋን ወደ አዲስ አበባና አካባቢው የኢሠአማ ቅርንጫፍ ማኅበር አስፋፋች። ከአዲስ አበባና አካባቢው፣ የተመለመሉትን ጭፍሮቿን ሰብሰባ፣ የቅርንጫፍ ማኅበሩን መሪ አቶ ጣዕምያለው እሼቱን በሌሎች እንዲገለብጡ አደረገች። አቶ ጣዕምያለው ለሕገ-ወጥ ግልበጣው እወቅና ለመስጠት ፈቃድ ባለመሆናቸውና ብሔራዊ ማኅበሩን ከኢሕአፓ አንጀሮች በመከላከላቸው፣ ኢሕአፓ በአቶ ጣዕምያለው እሼቱ ላይ ከስድስት ጊዜ ያለነሰ የመግደል ሙከራ አደረገችባቸው። ቅርንጫፍ ማኅበሩም እንደ ብሔራዊ ማኅበሩ ታመሠ።

ቀጥላም፣ ኢሕአፓ የኢሠአማን ጽ/ቤት በመቆጣጠር በማኅበሩ ላይ መፈንቅለ-ማኅበር አካሄደች። አቶ ማርቆስ ሐገጦስ የኢሠአማ ፕሬዝዳንት መሆኑን ኢሕአፓ በገሃድ ስታውጅ፣ በማኅበሩ ውስጥ የፈጠረችው አንጃ በበኩል፣ የኢሠአማ ጊዜያዊ አስተባባሪ ኩሚኔ እንደመሠረተ አስታወቀ። በዚያው “ጊዜ ጊዜያዊ አስተባባሪ ኩሚኔው” የኢሠአማን ጠቅላይ ምክር ቤት በገዛ ፈቃዱ አፈረሰ። የፓርቲ ፖሊቲካ የሠራተኛ ማኅበር እንቅስቃሴን ተካ። ይህ ሁሉ ሲፈፀም ኢሠአማ በሶስት ቅርንጫፍ ማኅበራት የተደራጀ ማኅበር ስለነበረ፣ በአዲስ አበባና አካባቢው ሠራተኞች ብቻ ሊወከል የማይችል መሆኑ በይፋ እየታወቀ ሆነ ተብሎ ተጣሰ። ድርጊቱ የአካባቢው ማኅበራት እንኳን ተወያይተውበትና አምነውበት በወከሏቸው ተወካዮች አማካይነት የተላለፈ ውሳኔም ባለመሆኑ ተራ

ማጭበርበር ነበር። አካሄዱም በማኅበሩ ደንቦች መሠረት የተፈፀመ ባለመሆኑ የለየለት ሥርዓት-የለሽ (lawlessness) አፈፃፀም ነበር። በአጭሩ፣ ኢሕአፓ የኢሠአማን የውስጥ አሠራሮችና ደንቦች በአፍጠማቸው ደፍታ ማኅበሩን አተረግመዋል። ደርግም እነዚህን ቀዳዳዎች ተጠቅሞ፣ ምክትል ፕሬዚዳንቱ የኢሠአማ ሕጋዊ ተጠሪ መሆናቸውን ገለፀ። ኢሕአፓ በዚህም ሳትገታ፣ ትንቅንቱን ቀጥላ፣ የማኅበሩን ጽ/ቤት ባደራጀችው አንጃ በግርግር ስትይዝ፣ የበለጠ ጉልበት ያለው ሲያስለቅቃት፣ መልሳ ስትይዝና እንደገና ስትባረር፣ የማኅበሩ ጽ/ቤት እንዲዘጋ አደረገች።

እነ ኃይሉ ፀርጌሣ የሠሩትና እየሠሩ ያሉት ለዚህ ቡድን ነው። የተደራጁት ከነዚህ ጋር ነው። የሠራተኞች የመደራጀት መብትና ድርጅታዊ ነፃነት በዕለተ ሜይ-ዴይ የሚዘክሩት ይህን ዓይነት የሠራተኛ ማኅበራት ነፃነት ከተዳፈረና የሠራተኛ ማኅበራት መንፈስ (trade unionism spirit) እስከወዲህም ድረስ እንዲደበዘዝ ከፍተኛ ወንጀል ከፈፀመው ቡድን ጋር ነው።

ኋለም፣ ኢሕአፓ የማኅበሩን መዘጋት እንደ መቀስቀሻና ማነሳሻ መሣሪያ ተጠቅማበት በትርምፏ ገፋችበት። የጥናት ቡድኖቿን በፈጠረችው የኢሠአማ ተቃዋሚ አንጃ ዙሪያ በማሰባሰብ የሥራ ማቆም አድማ ከሚጠቀሙት ፈጥራ ሥራ ለማስቆም ተንቀሳቀሰች። በነዚህም ከአንዴም ሁለቴ “የሥራ ማቆም አድማ” ጠርታ ሳይሳካላት ቀረ። በተለይም መስከረም 12/1969 ከጠራችው ሥራ ማቆም ጋር ከሎኔል መንግሥቱን የመግደል ሙከራ ስላላመረች፣ ሠራተኛው እንዲሸከመው የተጫነበት ዕዳ፣ እንዲከፍለው የተፈረደበት የደም ዋጋና አንዲቀበለው የተደረገው ሠቆቃ እጅግ ከባድ ነበር። በምሳሌም፣ ደርግ የአስቸኳይ ጊዜ አዋጅ አውጥቶ፣ በኢትዮጵያ ሠራተኞች ላይ ታይቶ የማይታወቅ ግፍ ወረደ። በርካታ የሠራተኛ ማኅበራት መሪዎች ታሠሩ። ከፊሎቹ ከማኅበር መሪነት ተባረሩ። በብዙ መቶዎች የሚቆጠሩ ሠራተኞች ታፈሱ። በአቃቂ በርካታ ሠራተኞች ተረሸኑ። በአየር መንገድ 13 ሠራተኞች ሞቱ፣ ከሰላሳ የማያንሱ ቆሰሉ። ለኢሕአፓ የሥልጣን መወጣጫ፣ ሻካራ የምርት እጅግን አፈር በላቸው። ኢሠአማም ከነአካቴው ተዘጋ።

እነ አቶ ኃይሉ ፀርጌሣ የሚሠሩት ለዚህ ቡድን ነው። የሚደራጁት ከነዚህ ጋር ነው። የሜይ-ዴይን መታሰቢያ በዓል የሚያስታውሳቸውና የሚያዘጋጁላቸው ይኸ ቡድን ነው። በዓሉን የሚያከብሩትና፣ የሠራተኞችን መስዋዕትነት የሚዘክሩት፣ ይህን ዓይነት የሠራተኛ በሕይወት የመኖር ሰብአዊ መብት ከጣሰ፣ የሠራተኛ ደም እንዲጎርፍ ካደረገና ከማኅበራት መሠረታዊ መብቶች አንዱ የሆነው “ሥራ የማቆም መብት” (the right to strike) እስከዛሬም ድረስ ትርጉም እንዲያጣ ካደረገ ቡድን ጋር ነው።

ኢሕአፓ በዚህ ዓይነት ሠራተኛው እንዲደማና ግፍ አንዲወርድበት እያደረገች ትንቅንቷን የሠራተኛ ጉዳይ አዋጅ ቁ 64/68 እስከወጣበት ጊዜ ቀጠለች። አዋጁን “የባርነት አዋጅ ነው” አለች። “ሠራተኞች እውጁን ታገሉት፣ በአዋጁ ሥር አትደራጁ” ብላ ጥሪ አስተላለፈች። ዛሬ ላይ ሆነን ስናያው፣ የባርነት አዋጅ የተባለው የወታደራዊው መንግሥት የሠራተኛ ሕግ፣ በአንፃራዊ መልኩ ከንጉሡ ድንጋጌ 49/54ም ሆነ ከኢሕአዴግ አዋጅ 42/85 ወይም ከተሻሻለው 377/96 ለሠራተኛው የተሻለ ሕግ ነበር። ቀደምት ሥርዓተ-አልበኞች፣ ለምሳሌ፣ ፕሩውዶን የፈረንሳይን ሕገ-መንግሥት፣ ሕገ-መንግሥት በመሆኑ ምክንያት ብቻ እንደተቃወመ፣ ኢሕአፓም የሀገሪቱን የኢንዱስትሪ ግንኙነት የሚቋቋሙ ሕግ፣ ሕግ በመሆኑ ብቻ ተቃወመች። ፀረ-ሕግና ፀረ-ሥርዓት መሆኗን በግላጭ አሳየች። ሠራተኛው በምስቅልቅል (anarchy) ውስጥ ሥርዓት አንዲፈልግ ጠራች።

ቀጥላም ታይቶና ተሰምቶ በማይታወቅ ሁኔታ፣ “የኢትዮጵያ ላብአደሮች አብዮታዊ ማኅበር (ኢላአማ) የተሰኘ የራሷን ሕቡዕ የሠራተኛ ማኅበር አቋቁማ፣ ሠራተኞች በድብቅ ‘በኢላአማ’ ሥር እንዲደራጁ ቀስቀሰች። ሠራተኞች በማኅበሯ ተደራጅተው የዚያን ጊዜው የፖለቲካ ቀልዲ ለነበረው ለዝናው፣ “ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግሥት” እንዲታገሉ ጠራች።

በሌላም በኩል፣ የትርምስ (anarchy) መስመሯን የተቃወሙና ሕጉ በሚፈቅደው መሠረት የሚደራጁ ሠራተኞችንና የማኅበራት መሪዎችን በማዋከብና በግድያ ጭምር ለማጥፋት ተንቀሳቀሰች። ከዚህ አንፃር ሊጠቀሱ ከሚገባቸው መካከል የመላው ኢትዮጵያ ሠራተኞች ማኅበር (መኢሠማ) ሊቀመንበር የነበሩትን አቶ ቴዎድሮስ በቀለን በማኅበሩ ጽ/ቤት ውስጥ ገደለች። ቀጥሎም የቴዎድሮስ ምክትል የነበረውና ከግድያው በኋላ ተክቶ ይሠራ የነበረው አቶ ተመስገን ማዴቦም የቴዎድሮስ እጣ ፋንታ ደረሰው። ማርቆስ ሐጉስ በተኩስ ልውውጥ ከስድስት ባልደረቦቹ ጋር ለሞት ተደረገ። ከብርሃንና ሰላም ዳሮ ነጋሽ ከዘጠኝ ሠራተኞች ጋር የኢሕአፓ የማስመታት ሰለባ ሆነች።

እነ ኃይሉ ፀርጌሣ የሚሠሩት ለዚህ ቡድን ነው። የሚደራጁት ከነዚህ ጋር ነው። የሜይ-ዴይን መታሰቢያ በዓል የሚያከብሩት፣ በዚህ ዓይነት የኢትዮጵያን ሠራተኞች ብሔራዊ ጽ/ቤት ደም ካስለመዱና የመሪዎቻቸውን ሕይወት ከቀጠፉት ጋር ነው።

እነዚህን ከመሳሰሉ በተናጠል ከመምታትና ከማስመታት፣ ከመግደልና ከማስገደል ባሻገርም፣ ኢሕአፓ ሠራተኛው በጅምላ እንዲመታ ኢሰበአዊ ድርጊት ፈጽማለች።ሚያዚያ 23፣ 1968 ዓ.ም. ሜይ-ዴይ በሚከበርበት ዕለት በአብዮት አደባባይ ሠራተኞችን የማስመታትና ከሠራተኞች ሞት ስለደርግ ጨካኝነት ማስረጃ

ለመፈለጫ (to extract evidence from the death of workers) የፈጸመችው መሠሪ ተግባር ለዚህ ጉልህ ማስረጃ ነው። ኢህአፓ አስቀድሞ የወጣት ክንፍ ድርጅቷ አባሎቹን አነሳስቶ ከሠራተኛው ጋር በዓሉን እንዲያከብር ስታዝ። ማንም በማይበግረው የታጠቀ ኃይል ትታጀባላችሁ። ከሌላው መከታ ይሰጣችኋል ብለ አበረታታች። በምሥጢር ደግሞ ታጣቂዎቿ ተቀላቅለው ግጭት እንዲፈጥሩ አዘጋጀች። በዕለቱም ሠራተኛው ከየአቅጣጫው በሰልፍ ወደ አደባባይ ሲመጣ ተደባልቀው እንዲገቡ ካደረገች በኋላ፣ የፀጥታ ኃይሎችን በመተንኮስ ሠራተኛው ሕንፃዎች ላይ ለተጠመዱ መትረፍ የእሳትራት እንዲሆኑ አደረገች። በዚያ ኢሰብአዊ ድርጊት የ23 ሠራተኞች ሕይወት አለፈ። ብዙዎች ቆሰሉ። ብዙዎችም ታፈሱ። ድርጊቱ በጊዜው ታቀነቅነው ለነበረው “ፋሺዝም በኢትዮጵያ ለመንገስ” ማስረጃ ለማግኘት ነበር። ኢህአፓ በግልጽ እንዲያውም በኩራት የሠራተኛውን ዕልቂት “ጎደችና ምልዓተ-ሕዝቡ ከፋሽስቶች ጋር ተፋለሙ” ብላ ተሳለቀች። በዚህ ዓይነት ለሥልጣን በተደረገ ተጋድሎ፣ ሠራተኞች ለሞት ተዳረጉ። ደምና እንባ ተራጭተው የኢህአፓ የሥልጣን ጥም ሰለባና ጭዳ ሆኑ።

ለነ ኃይሉ ዑርጌሣ የሜይ-ዴይን መታሰቢያ በዓል የሚያስታውሳቸውና የሚያዘጋጅላቸው በሠራተኛው ላይ ይኸ ዓይነት የጅምላ ግድያ በሜይ-ዴይ ዕለት እንዲፈፀም ያደረገ ቡድን ነው። እነርሱም የኢትዮጵያ ሠራተኞች “ልዩ እረኞችና ወር ተረኞች” ሆነው በዓሉን የሚያከብሩት፣ የፓል-ቶካቸውን ቋሚነትን የሚወስኑትና ድርጅት ለመፍጠር የሚንደፋደፈፉት ከዚህ ቡድን፣ ለዚህ ቡድን ነው።

እነዚህን ከዚህ በላይ በጥቅሉ የጠቀስኳቸውን፣ በ60ዎቹ ሁለተኛ አጋማሽ፣ በኢትዮጵያ ሠራተኞች ላይ የተፈፀሙትን ወንጀሎች ከታሪክ የማትማረው ኢህአፓ ከሶስት አሥርተ-ዓመታት በኋላም ደግማለች። ለአብነትም ያህል።

የኢትዮጵያ ሠራተኞች አንደገና ሲደራጁ ኢህአፓ በሠራተኛው እንቅስቃሴ ውስጥ አንድ አማሽ ሠርገ-ገብ አሰርጋ በማስገባት ችግር ለመፍጠር ጥረት አድርጋለች። ሁለተኛ፣ ከባሕር-ዳር ጨርቃጨርቅ ሠራተኛ ማኅበር፣ ለጨርቃጨርቅ፣ ቆዳና ልብስ ስፌት ፌዴሬሽን ተልኩ፣ ለኩንፌዴሬሽን ጽ/ቤት በቀረበ መረጃ ፣ ከጋይም ሞት ጋር በተያያዘ፣ ሁለት ንጹሐን ሠራተኞች በባሕር-ዳርና በዳንግላ መካከል በምትገኝ ትንሽ ከተማ አካባቢ ተገለውና በቀበሮ ጉድጓድ ተጥለው እንደተገኙ ሪፖርት በጽ/ቤታችን መኖሩ ሳይገለጽ መታለፍ የሌለበት ጉዳይ ነው። ሦስተኛ፣ ፈጽሞ ባልነበረችበትና ባልዋለችበት ከአገር አወጣጣችን፣ እራሷ ያካሄደችው ኦፕሬሽን በማስመሰል፣ “ዓርብ የተጀመረ ኦፕሬሽን ቅዳሜ ተጠናቀቀ” በሚል ርዕስ በአንድ በአገር ቤት በሚታተም ጋዜጣ አስወጥታለች። ይኸንን አስመልክቶ ናይሮቢ ሳለሁ አቶ መርሻ ዮሴፍን አነጋገራ፣ ይህንን የምታውጡት እናንተ ናችሁ። ያልተደረገውን እንደተደረገ አስመስላችሁ ፍጹም ውሸት እንዲዘገብ ማድረጋችሁ በሠራተኛው እንቅስቃሴ ላይ አፍራሽ እንድምታ ስለሚኖረው፣ አስተባብሎ ብዬ ጠይቄአለሁ። በወቅቱም አቶ መርሻ “እኛ አናውቀውም። ይኸንን የሚያወጣው ተስፋዬ ታደሠ ነው። በጋይም መገደል ድርሻ ስላለው ከመዋቅር አስወጥተነዋል፣ እኛን አይወክልም፣ ይመታም ብለናል” በማለት ክደዋል። ይኸንን አብረውኝ ስደት ለወጡ ባልደረቦቹ ነገራ፣ በጉዳዩ ላይ ከተነጋገርንበት በኋላ ለተስፋዬ ተደውሎ ዘገባውን እንዲያስተባብል አስጠይቄአለሁ። ይህ የምት ፍንጭ (clue) ከላይ በተራ ቁጥር ሁላት ከጠቀስኩት ዘገባ ጋር ሲመሳከር፣ ብዙ ምት የደረሰበት ሠራተኛ አሁንም እየተመታ መሆኑን ከጥርጣሬ በላይ ይመሰክራል። በዚች ግፍ በበዛባት ሀገራችን ፍትሕ ይበየን እንደሆነ፣ ሁሉም ብርሃን ያዩ ይሆናል። አራተኛ አልፎ ተርፎም፣ ቱባዎቹ ኢህአፓዎች ሳይቀሩ፣ በአውሮፓና በአሜሪካ “የወያኔን መንጋጋ ፈልቅቀን፣ በእስኳድ አጅበን አስወጥተናቸው፣ በፓርቲው ላይ አለ-ባልታ ያስወራሉ በማለት ፈጽሞ ያላደረጉትን ፍፁም ውሸት ነዝተዋል። አወጣጣችንን በተመለከተ ከአዲስ አበባ እስከ ሞያሌ ከአንዲም ሁለቱ ተመላልሰው አጅግ አሰቸጋሪ ጉዞአችንን ያቀናጁት በሕይወት ስላሉ ሁኔታው ሲፈቅድላቸው ምሥክርነታቸውን እንደሚሰጡ አምናለሁ። አምስተኛ ለስደት ከተዳረግንበት ጊዜ ጀምሮም፣ ወረቀት ሲንኩሻኩሽ በርግገው የሠራተኛውን እንቅስቃሴ ጥለው የፈረጠሙትን፣ ከርታታ አባሎቿን፣ አልባሌ ጋዜጠኞችንና አንዳንድ የግል ጋዜጠኝነት ስም የተሸከሙ ነውረኞችንና ጋዜጠኞቻቸውን፣ ተጠቅማ የስም ማጥፋት ዘመቻ በማካሄድ በውጭ በተደረጉና ሊደረጉ በሚችሉ ጥረቶች ላይ እንቅፋት ሆናለች። ሰባተኛ በአሜሪካን በሚኖሩ ኢትዮጵያውያን ተዋጥቶልን፣አብረውኝ ለተሰደዱ የሠራተኛ ማኅበራት መሪዎች ናይሮቢ ከተላከው \$1300 የአሜሪካን ዶላር ወደ አንድ ሺህ የሚጠጋ ቀምታለች። ስምንተኛ “ገንዘባችንን በሉት” ብሎ የተናገረውን አንድ ስደተኛ የማኅበር መሪ የመርሻ አጃቢዎች ለ15 ቀናት በመጠለያ ውስጥ አግተውታል። ዘጠነኛ ከላይ የጠቀስኳቸውን ድርጊቶች ቡድናቸው እንዲያርም፣ ከሚያካሄደው ጥቃትና የስም ማጥፋት ዘመቻም እንዲቆጠቡ፣ አቶ መርሻ አምስተርዳም በመጣ ወቅት፣ ለሁለተኛ ጊዜ አነጋግራው ነበር። ሆኖም አንዳችም የተወሰደ እርምጃም ሆነ የተደረገ እርምት አልነበረም። አሥረኛ እጅግ አስነዋሪ በሆነ ሁኔታ የከፈቱብንን የጥቃት ዘመቻ በዓለም አቀፍ የትግል አንድነት መንፈስ አብረውን ወደ ቆሙት አጋሮቻችንም በማራዘም በውጭ የተከፈተ ጽ/ቤት እንዲዘጋ ምክንያት ሆነዋል። በአጭሩ፣ ኢህአፓ መመልመል ስትፈልግ ሻንጣ ተሸክማ፣ ግጥም ገጥማ፣ አገልግል ጭና ስትከተል፣ ለስደት ላበቃን ዓላማ ፀንተን መቆማችን ስትረዳ ደግሞ ከኢህአፓው በአቅም እንጂ በባሕሪ የማይለይ፣ ግን በአረመኔነቱ (barbarity) በሚልቅ ሁኔታ ስታጠቀን ቆይታለች።

ይህንን ሁሉ ፈርጆ-ብዙ ጥቃት በወቅቱ ለኢትዮጵያ ሠራተኞች ሳናሳውቅ የቆየነው በሁለት ምክንያቶች ነበር። አንደኛው ምክንያት ሙታንንና ከነርሱም ጋር የተሰለፉትን፣ ተናግረናቸው እንዳናኖራቸው፣ አፍ ተካፍተን

ከትብብር እንዳንቀሳቀሳቸው በማሰብ ነበር። ሁለተኛው ምክንያት በሠራተኛው እንቅስቃሴ ውስጥ የታዩ ዝንፈቶችንና ውዝግቦችን አደባባይ በማውጣት የሠራተኛው የውስጥ ባላንጣዎችም ሆኑ አፋኞች አንዳይጠቀሙበት በማሰብ ነበር። በነዚህ ምክንያቶች የውስጥ ችግሮችን በውስጥ ይዞ መቆየቱ በአንድ ጎኑ የጠቀመ ሲሆን፤ በሌላ ጎኑ ጉዳት አስከትሏል። የሠራተኛው እንቅስቃሴ ባላንጣዎች (adversaries) እንዳይጠቀሙበት መታገሱ ጠቃሚ ነበር። መረጃዎችን ከጉዳዩ ባለቤት ሸፍኖ አሁን እየተገፋ ባለው ሁኔታ በሠራተኛው ስም ለሚነግዱት ዕድል መስጠቱ ደግሞ ጎጂም ስህተትም ነበር።

አሁን ግን ቀድሞውኑ ሠርገው ገብ በነበረ አንድ ግለሰብ አጋፋሪነት፣ ጥቂት ለኢትዮጵያ ሠራተኞች የገቡትን ቃል ኪዳን ያላሉና ኃላፊነታቸውን የበሉ መንፈስ ወላዎች በውስጥ ችግር ከመፍጠርና መሰናክል ከመሆን አልፈው፤ ተለጣፊ ድርጅት እስከማቋቋም እየዘለቁ በመሆኑ፤ ሲካሄድ የቆየውንና እየተካሄደ ያለውን በገም ሆነ ክፉ ሠራተኛው ለቅሞና አበጥሮ ማወቁ መብቱ ከመሆኑም በላይ ከየአቅጣጫው ያለበትን አደጋ ከወዲሁ ተገንዝቦ፤ ወደፊት ድቅድቅ ጨለማው ሲገፍ፤ ማኅበሩን መልሶ ለማቆምና መብትና ጥቅሙን ለማስከበር ሊረዳው ስለሚችል፤ የዚህን መረጃ ማሰራጨት አስፈላጊነት አምኜበታለሁ። ስለሆነም፦

- በመደራጀት ላይ የሚገኘው “የኢትዮጵያ ሠራተኞች ድምፅ፣ ወይም የኢትዮጵያ ሠራተኞች ጥምረት፣ ወይም የኢትዮጵያ ሠራተኞች የዲሞክራሲና የሰላም መድረክ” የኢሕአፓ ተለጣፊ ሥረዓተ-የለሽ ማኅበርተኛ ቡድን (EPRP anarcho-syndicalist group) ለመሆኑ ከጥርጣሬ በላይ (beyond doubt) የተረጋገጠ ነው። ለዚህም፤ ሀ/የእንቅስቃሴው መድረክ ጠንሳሽ የአሲምባ ቡድን መሆኑ፤ ለ/ቀንደኛ ተዋናዮቹ የኢዴጋን ድጋፍ ኩሚኔዎች ኃላፊ እና ቀድሞውኑ በሠራተኛው እንቅስቃሴ ውስጥ የኢሕአፓ ሠርገው-ገብ የነበረ ግለሰብ መሆናቸው፤ ሐ/ ግለሰቦቹ ለኢትዮጵያ ሠራተኞች ከገቡት “ለነፃ ሠራተኛ ማኅበር፣ ራሱን ችሎ ለቆመ ሠራተኛ ማኅበር፣ ለዲሞክራሲያዊ ሠራተኛ ማኅበር” ከመቆም ቃለ-ማሃላ አፈንግጠው፤ የሠራተኛውን ቋንቋ እየናገሩ፤ በሥረዓተ-አልበኞች ቃላትና ሐረጎች ደንባቸውን እያረቀቁ መሆናቸው በቂ ማስረጃ ነው። ለምሳሌም ያህል፡ እየተወያዩበት ያለ ደንባቸው፡ “መድረኩ...ለፖለቲካ ተግባር አንደሠረገላ ሆኖ ያገለግላል (The Forum... will serve as vehicle for political activity)፤ የትብብርን አስፈላጊነት በመገንዘብ (cognizant of the significance of cooperation...)፤ ከሌሎች ሲቪክ እህት ድርጅቶች ጋር ለመሥራት (...work with other sisterly civic...organizations)” የሚሉ አንቀጾች ይገኙበታል። “ለፖለቲካ ተግባር አንደሠረገላ ሆኖ ያገለግላል” የሚለው ሐረግ የተልዕኮአቸውን ምንነት ያለተጨማሪ ማብራሪያ የሚገልጽ ሲሆን፤ በትብብር አፈላጊነት ላይ የተቀረፀውም ቢሆን፤ ከማንና ለማን እየሠሩ እንዳሉ የአደባባይ ምሥጢር ስለሆነ የሚያሻማ አይደለም። ከሌሎች የሲቪል ሕብረተሰብ ጋር የመሥራቱ ጉዳይም ቢሆን፤ አናርኪዝም በመርሆዎቹ የቀረፀው ሕብረተሰብም ሆነ ሀገር በምድር ላይ ሰላልታየ፤እነዚህ ሰዎች ኢ-ሲቪል ስንጥቃት (uncivil interstices) ይፈጥሩ እንደሆነ እንጂ፤ የቆሙበት ሥፍራና ባሕሪይ ከሲቪል ሕብረተሰብ ድርጅቶች ጋር የሚያሰልፋቸው አይሆንም። (የዚህ እንቅስቃሴ ቀንደኛ ተዋናይ የሆኑ ግለሰቦች በሠራተኛው እንቅስቃሴ ውስጥ የነበረባቸውን ሚና፤ እንዴት በሠራተኛው እንቅስቃሴ ውስጥ እንደ ተቀላቀሉ፤ እንዴት እንደወጡና ከወጡም በኋላ የተከተሉትን መስመር በተመለከተ በተከታይ መጣጥፎች በዝርዝር አወጠዋለሁ።)
- ከዚህ ጋር በተያያዘ፤ ባለማወቅ በዚህ በታሪክ በሚያስወቅስና የትም በማያደርስ የኢሕአፓ እንቅስቃሴ ውስጥ የገባችሁ ወንድሞች፤ አቋማችሁን እንድትመረምሩ ጥሪዎን አቀርባለሁ። ይኸን ማድረግ የማትችሉ ከሆነ ግን፤ ከራሳችሁ በስተቀር የምትወክሉት የሌለ መሆኑን አውቃችሁ፤ በግላችሁ ባላችሁ ነፃነት በገባችሁበት መዳከር የምትችሉ መሆኑን፤ ግና የምትደርጉትን ከ32 በማናንሰው ተሰደጅ የማኅበራት መሪዎች ስም፤ ወይም በሠራተኛ ማኅበራት ስም፤ ወይም በኢትዮጵያ ሠራተኞች ስም ማድረግ ፈጽሞ የማትችሉ መሆኑን፤ ነጮቹ ‘በስማችን አይደለም (Not in our name) በሚሉት አጭርና ግልጽ ቋንቋ ላስጠነቅቃችሁ እወዳለሁ። የምትደርጉትን በተሰደጅ የማኅበራት ስም አታድርጉ አላለሁ። የምትደርጉትን በማኅበራት ስም አታድርጉ እላለሁ። የምትደርጉትን በኢትዮጵያ ሠራተኞች ስም አታድርጉት እላለሁ።
- በዚህ አስነዋሪ እንቅስቃሴ ውስጥ የሌላችሁ ተሰዳጅ የሠራተኛ ማኅበራት መሪዎች፤ ፍቃዱ ጠንክር (አውስጥራሊያ)፤ ሚካኤል ቦካ (አውስትራሊያ)፤ ታደለ መብራቱ (ስዊዘርላንድ)፤ ሞገስ ኃ/ማሪም (ጀርመን)፤ እቴጌሽ ሸታዬ (ጀርመን)፤ አባይነህ ማሞ (ጀርመን)፤ ዮሐንስ አክሊሉ (ጀርመን)፤ አሊ ሰይድ (ሆላንድ)፤ ተሾመ ባሳዝነው (ሆላንድ)፤ ቢራሳ አያና (ሆላንድ)፤ ኃይማኖት በላይ (ሆላንድ)፤ ጽጌ መርጊያ (አየርላንድ)፤ ማሞ ባሳዝን (ኖርዌ)፤ በቀለ መንግሥቱ (ካናዳ)፤ አብረሃም ተወልደ (ካናዳ)፤ ሰለሞን ወንድአየሁ (ዩኤስኤ)፤ ገነት ጥለሁን (ዩኤስኤ)፤ ተድላ ፋንታዬ (ዩኤስኤ)፤ ተስፋ ተሾመ (ዩኤስኤ)፤ ጌታቸው አረጋ (ዩኤስኤ)፤ ጌታቸው መንግሥቱ (ዩኤስኤ)፤ ምትኩ ብርሃኑ (ዩኤስኤ)፤ ክንፈ ጋሻው (ዩኤስኤ) ሁላችሁም እየተካሄደ ባለው ዓይን ያወጣ ሤራ ላይ ያላችሁን አስተያየት፤ መደረግ አለበት ብላችሁ የምታምኑትንና ሙሉ አድራሻችሁን በኢ-ሜይል ibidunet@yahoo.com እንድትልኩልኝ እጠይቃለሁ።

- ከሁሉም በላይ መብትና ጥቅማችሁን ማስከበሩ ቀርቶ ሕልውናችሁ አደጋ ላይ የወደቀው የኢትዮጵያ ሠራተኞች፣ ማኅበራትና ሐቀኛ የማኅበራት መሪዎች፣ ከዚህ በላይ ያሠፈርኳቸውን ታሪካዊና ወቅታዊ መረጃዎች (information) አውቃችሁ፣ በስማችሁ እየነገዱ ያሉትን ተረኛ ክሃዲዎች እንድትወግቡ እጠይቃለሁ።

የሠራተኛ ማኅበራት የውሃ ቦይ አይደሉም!!!
ትግሉ ይቀጥላል።